

Derfor mener jeg, at det er helt oplagt, at man får løst de to problemer, og det er også derfor, SF her senere på måneden fremsætter to meget konkrete beslutningsforslag, som gør, at man kan få taget hul på at få det løst.

Det, der er lidt skuffende, er, at Socialdemokratiet har indtaget sådan en dobbeltholdning, hvor man før valget sagde, man gerne ville være med til at løse problemet og reelt dermed frigøre sig fra forliget, og efterfølgende siger, man føler sig bundet af forliget og ikke kan gøre noget. Nu kan jeg så forstå, at Socialdemokratiet fremsætter et forslag i Folketinget, som man under ingen omstændigheder vil have til afstemning, så man kan få prøvet, hvorvidt der er flertal for det. Det er selvfølgelig ulykkeligt for de mange vælgere, som har haft tillid til, at det flertal, der er tæt ved at udkrystallisere sig i Folketinget, bliver effektueret.

Kl. 16.25

Det er jo en helt fantastisk situation, at et flertal går ud og lover vælgerne, at nu skal der ske ændringer af efterlønsordningen til gavn for de nedslidte, de lavtlønnede, og til gavn for at få fjernet de diskriminerende regler, og bagefter konstaterer man, at en del af flertallet ikke tør stå ved deres tilsagn og derved undgår, at ordningerne bliver forbedret. Men det er jo den situation, vi er i.

Derfor skal jeg blot afslutningsvis sige, at jeg håber, at Folketingets partier, ikke mindst Socialdemokratiet, besinder sig, inden vi skal trykke på knapperne, og støtter det af SF og Enhedslisten fremsatte forslag til vedtagelse, som netop åbner op for, at man kan finde en løsning i Folketinget bredt set, sådan at man imødekommer den berettigede forventning, vælgerne har til, at nu skal de her to helt åbenlyse fejlskud i efterlønsordningen rettes op.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu brugte SF's ordfører en stor del af sin tid på at forklare, hvad der er Socialdemokratiets politik. Det kvitterer vi for. Det er altid godt at få omtale og få gentaget væsentlige synspunkter, det er helt fint.

Jeg forstår det bare lidt sådan, at hr. Ole Sohn nu har fortrudt, at SF ikke gik med i efterlønsforliget i 1998, for så havde de jo haft indflydelse på tingene i dag.

Hvis man kan få de par ting, som både SF og Socialdemokratiet er enige om, igennem, bety-

der det så, at SF er enig i den nuværende efterlønsordning i grundsubstansen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke helt hr. Bjarne Laustsens ræsonnement. To af de præcise grunde til, at vi ikke gik med til de nedskæringer og forringelser, der skete specielt for de lavtlønnede i 1998, var jo, at vi var imod, at man forringede ordningen for de lavtlønnede, de nedslidte, sådan som Socialdemokratiet gik med til, og at man lavede nogle ordninger, som jeg vil tro at akademikernes høj gage synes er udmærkede. Det var helt i strid med ånden i efterlønsordningen, og derfor var det da helt åbenlyst, at vi ikke gik med. Men omvendt er det jo klart, at når vi øjner en politisk mulighed for at få forbedret og rettet op på nogle af fejlene, så gør vi det gerne.

Man kan sige, at Socialdemokratiet jo sådan set har haft muligheden. SF fremsatte faktisk et beslutningsforslag, B 48, i samlingen lige efter forrige valg, og da sagde Socialdemokratiet, at de ville støtte SF's forslag, men man ville ikke være med til at støtte det, da der skulle trykkes på knapperne, fordi man følte sig bundet af et forlig.

Derfor rejste Socialdemokratiet så sagen, fint, her forud for det her valg, og frigjorde sig dermed fra forliget. Nu vil man ikke gøre brug af den frigørelsesattest, man reelt udstedte til vælgerne. Nu er de eneste, der bliver skuffede, de lavtlønnede, de nedslidte ældre, som er gået på efterløn, eller den gruppe, som nu er tvunget på efterløn, fordi de tilfældigvis er underlagt nogle diskriminerende regler.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu forstår jeg bedre, hvorfor SF ikke gik med i forliget, man har jo misforstået nogle ting. Vi har bestemt ikke forringet noget for nogle nedslidte eller andre grupper i den kategori, som hr. Ole Sohn beskriver, og derimod gjort det meget bedre for akademikernes. Det er ingenlunde tilfældet. Vi har gjort præcis det modsatte.

Vi har udstyret alle 60-årige med et efterlønsgarantibevis, der sikrer rettighederne. Selv om de bliver syge, kan de gå på efterløn til den sats, de er blevet lovet, og de kender fuldt ud deres rettigheder. De akademikere, der har store pensionsformuer, private formuer, bliver modregnet. Det er et udtryk for klassekamp. Men jeg